Lieta Nr. A42526308
(A1308-10/5)

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010. gada 6. maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I. Kaļiņina,

piedaloties pieteicēja sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Marcos Fin Let" pilnvarotajai pārstāvei *J.K.*,
atbildētāja Rīgas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Rīgas domes pilnvarotajai pārstāvei *L.S.*,

2010. gada 26. aprīlī atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA „Marcos Fin Let" pieteikuma par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2008. gada 12. februāra lēmuma Nr. D57 5-1 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas domes Administratīvās komisijas 2008. gada 12. februāra lēmumu Nr. D57 5-1 (turpmāk arī – Lēmums) SIA „Marcos Fin Let" (turpmāk arī – pieteicējs) sodīts ar naudas sodu Ls 400 apmērā.

Lēmumā norādīts, ka 2008. gada 22. janvārī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols ZV Nr. 007100 (turpmāk arī – Protokols) par to, ka pieteicējs nav nodrošinājis pamatpakalpojumu – auksta ūdens, apkures un kanalizācijas – sniegšanu dzīvokļa */adrese/*, īrniekiem.

Rīgas domes Administratīvā komisija (turpmāk arī – atbildētājs) secināja, ka ir izdarīts administratīvais pārkāpums, par kuru paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $150.^3$ pantā.

[2] 2008. gada 31. martā Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

Administratīvais sods pieteicējam tika uzlikts par to, ka nama */adrese/* netiek nodrošināti pamatpakalpojumi. Pieteicējs norāda, ka atbildētājs vienreiz jau ir sodījis pieteicēju par šo pārkāpumu, un šis lēmums ir pārsūdzēts administratīvajā tiesā, līdz ar to ir nepamatoti sodīt par vienu un to pašu pārkāpumu divas reizes.

Atbildētājs nepamatoti ir uzskatījis, ka pašvaldības policijas darbinieks ar protokolu ir objektīvi konstatējis, ka netiek nodrošināti pamatpakalpojumi. Pašvaldības policijas darbinieks nespēj pienācīgi novērtēt ēkas inženiertehniskā aprīkojuma stāvokli, kā arī noteikt apstākli, kāpēc konkrētā brīdī nestrādā kāda ierīce. Jau iepriekš pieteicējs ir konstatējis, ka pirms pārbaudēm īrnieki paši atslēdz ūdeni, aizdambē kanalizāciju. Protokolā nav norādes, kā tika konstatēts pamatpakalpojumu nesniegšanas fakts, un nav noskaidrots, kāpēc pārbaudes brīdī nedarbojās konkrētā pārbaudāmā ierīce.

Pieteicējs nenoliedz, ka minētajā ēkā ir problēmas ar komunālo pakalpojumu sniegšanu, jo māja ir veca, inženiertehnisko tīklu stāvoklis arī nav teicams. Taču

pamatpakalpojumi tiek nodrošināti. Iespējams, ka ūdens padeve dažās konkrētās diennakts stundās ir ar zemāku spiedienu vai vispār minimāla, taču kopumā ir uzskatāms, ka ūdens tiek piegādāts. Turklāt Protokolā nav norādīts, kurā vietā konkrēti pārbaudes laikā ūdens nav bijis – virtuvē, vannas istabā vai tualetē. Ja kaut vienā telpā pamatpakalpojums tiek nodrošināts, nav pamata uzskatīt, ka dzīvoklī pamatpakalpojums netiek nodrošināts.

Atbildētājs, izskatot konkrēto administratīvā pārkāpuma lietu, nav ievērojis LAPK 272. panta prasības, Lēmumā nav ietverts izvērtējums, kāpēc izskatāmajā gadījumā tika piemērots administratīvais sods Ls 400 apmērā.

[3] 2008. gada 28. aprīlī Administratīvajā rajona tiesā saņemts atbildētāja paskaidrojums, kurā atbildētājs pieteicēja pieteikumu neatzīst un norāda, ka Lēmums par administratīvo sodu pieteicējam balstīts uz lietā noskaidrotiem apstākļiem. Lēmums atbilst LAPK 274. panta prasībām.

[4] Pieteicēja pārstāve tiesas sēdē pieteikumu uzturēja, balstoties uz tajā ietvertajiem apsvērumiem.

Atbildētāja pārstāve pieteikumu neatzina, atsaucoties uz Lēmumā ietverto pamatojumu.

[4.1] 2010. gada 21. aprīlī tiesas sēdē nopratināta lieciniece *L.L.* paskaidroja, ka dzīvojusi dzīvoklī */adrese/*, kopš 1951. gada. Pēdējie mājas īpašnieki bija SIA „Marcos Fin Let". Ēkas pirmajā stāvā atradās restorāns, kas darbību pārtrauca aptuveni pirms diviem gadiem, otrajā stāvā bija viens liels komunālais dzīvoklis, kurā sākotnēji dzīvoja vairāki īrnieki, bet gala rezultātā palika tikai lieciniece. Dzīvokli lieciniece atbrīvoja 2008. gada oktobrī, jo tika piešķirts jauns dzīvoklis, uz kuru rindā viņa stāvējusi 10 gadus. Lieciniece norādīja, ka visu laiku ir maksājusi par dzīvokli – katru mēnesi 72 latus, nevienu brīdinājumu par parādu lieciniece nav saņēmusi. Lieciniece norādīja, ka pirms pieciem gadiem, kad bija lielais sals, ēkas pagrabā aizsalušas ūdens caurules. Kad atsala, ūdens tā arī neparādījās. Lieciniece paskaidroja, ka trīs gadus dzīvoja bez ūdens, ar spaiņiem un pudelēm nesa ūdeni no kaimiņiem. Lieciniece lūdza SIA „Marcos Fin Let" atrisināt šo jautājumu, bet vienreiz atnāca meistari, kas uzlauza grīdu un pateica, ka neko nevarot izdarīt un aizgāja prom. Lieciniece norādīja, ka SIA „Marcos Fin Let" pārstāvji dzīvoklī varēja iekļūt arī tad, ja lieciniece nebija mājās. Viņiem bija dzīvokļa atslēgas, ko vienreiz paši nomainīja, jo nāca katru mēnesi pārbaudīt skaitītāju koplietošanas telpā.

Lieciniece apstiprināja, ka lietas 49. lapā esošo vēstuli ir saņēmusi, taču nekādi uz to neesot reaģējusi. Lieciniece norādīja, ka kādreiz ēkā bija centrālā apkure, taču iepriekšējie saimnieki to atslēguši. Lieciniece norādīja, ka SIA „Marcos Fin Let" iesniedza tiesā prasību pret liecinieci, pirms viņa aizgāja no dzīvokļa, jo tika paaugstināta īre. Lieciniece paskaidroja, ka nebija par ko maksāt, jo nebija ne ūdens, ne kanalizācijas.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, izvērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus un tiesas sēdē noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku pārstāvju paskaidrojumus un liecinieces liecības, atzīst, ka Lēmums ir atceļams un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

[6] Tiesa konstatē šādus lietas faktiskos apstākļus.

[6.1] Kā izriet no zemesgrāmatas publiski pieejamās informācijas, nekustamais īpašums */adrese/*, saskaņā ar 2004. gada 10. novembra pirkuma līgumu, pamatojoties uz Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodaļas tiesneša 2004. gada 16.

decembra lēmumu, reģistrēts Rīgas pilsētas Zemesgrāmatas nodalījumā Nr. */nodalījuma numurs/* uz SIA „Marcos Fin Let" vārda.

[6.2] 2008. gada 15. janvārī Rīgas pašvaldības policijas Latgales priekšpilsētas pārvaldē saņemts Laimas Lācītes iesniegums, kurā lūgts veikt atkārtotu dzīvokļa */adrese/,* apskati un konstatēt pamatpakalpojumu nesniegšanas faktu (lietas 28. lapa).

[6.3] 2008. gada 22. janvārī SIA „Marcos Fin Let" sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols ZV Nr. 007100, ar kuru konstatēts, ka ēkas */adrese/,* īpašnieks nav nodrošinājis pamatpakalpojumu [apkures, aukstā ūdens un kanalizācijas] sniegšanu dzīvokļa */adrese/*, iedzīvotājiem, pārkāpjot likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3} pantu (lietas 21. lapa).

[6.4] Ar Rīgas domes Administratīvās komisijas 2008. gada 12. februāra lēmumu Nr. D57 5-1 nolemts saukt pieteicēju pie administratīvās atbildības pēc LAPK 150.^{3} panta, piemērojot naudas sodu Ls 400 apmērā (lietas 16. lapa).

[7] Lēmumā konstatēts, ka pieteicējs nav ievērojis likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3} panta pirmās daļas 1. punkta prasības, kas noteic, ka dzīvojamās telpas īres līgumā nosakāmi tie pakalpojumu veidi, kurus dzīvojamās telpas lietošanas laikā saņem īrnieks: pamatpakalpojumi, kuri ir nesaraujami saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu (apkure, aukstais ūdens, kanalizācija un sadzīves atkritumu izvešana).

Par iepriekš minēto tiesību normu pārkāpumu pieteicējs sodīts ar naudas sodu Ls 400 pēc LAPK 150.^{3} panta.

Tātad, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar minētajām tiesību normām, ir nepieciešams konstatēt, ka dzīvojamās telpas īrniekam nav sniegti pamatpakalpojumi un likums nosaka pienākumu sniegt šādus pamatpakalpojumus.

[8] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējam bija saistošs ar Laimu Lācīti noslēgtais īres līgums un tajā bija paredzēts izīrētāja pienākums nodrošināt Laimai Lācītei kā dzīvokļa */adrese/*, īrniecei pamatpakalpojumu saņemšanu. Par šo apstākli pieteicēja pārstāve parakstījusies tiesas sēdes protokolā (lietas 71. lapa).

Lietā ir strīds par to, vai atbildētājs pamatoti par konstatēto pārkāpumu saucis pie atbildības pieteicēju pēc LAPK 150.^{3} panta.

[9] Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3} panta septītā daļa attiecībā uz pienākumu sniegt pamatpakalpojumu īrniekam noteic, ka izīrētājs vai pakalpojumu sniedzējs nav tiesīgs nesniegt (pārtraukt vai neuzsākt) šā panta pirmās daļas 1. punktā minētos pamatpakalpojumus, ja īrniekam nav šo pakalpojumu apmaksas parādu. Šā noteikuma neievērošanas gadījumā izīrētājs vai pakalpojumu sniedzējs atlīdzina īrniekam nodarītos zaudējumus.

LAPK 150.^{3} pants *(redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma konstatēšanas brīdī – 2008. gada 22. janvārī)* noteica, ka par pamatpakalpojumu nesniegšanu dzīvojamās telpas īrniekam, ja likums nosaka pienākumu sniegt šādus pakalpojumus, – uzliek naudas sodu līdz piecsimt latiem.

Minētā tiesību norma tika grozīta ar 2007. gada 20. decembra likumu „Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā" *(stājās spēkā 2008. gada 23. janvārī)*, nosakot, ka par pamatpakalpojumu nesniegšanu dzīvojamās telpas īrniekam, ja likums nosaka pienākumu sniegt šādus pakalpojumus, – uzliek naudas sodu fiziskajām personām līdz tūkstoš latiem, bet juridiskajām personām – līdz desmittūkstoš latiem.

[10] Saskaņā ar LAPK 7. panta pirmo daļu nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā. Lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību (LAPK 7. panta otrā daļa). Pilnvarotās iestādes un

amatpersonas administratīvās ietekmēšanas līdzekļus piemēro savas kompetences ietvaros, stingrā saskaņā ar likumu (LAPK 7. panta trešā daļa).

Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 150.[3] panta, ir nepieciešams konstatēt administratīvā pārkāpuma sastāvu. To veido administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse. Ja kaut viena no administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošām pazīmēm iztrūkst, atzīstams, ka nodarījumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

[11] LAPK paredz administratīvās atbildības subjektus – gan fiziskas personas (tostarp, amatpersonas), gan juridiskas personas. Konkrētajā gadījumā iestāde pie administratīvās atbildības ir saukusi juridisku personu – SIA „Marcos Fin Let".

LAPK 14.[1] pants *(redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma konstatēšanas laikā)* noteica, ka šajā kodeksā un pašvaldību domju (padomju) izdotajos saistošajos noteikumos īpaši paredzētajos gadījumos par administratīvajiem pārkāpumiem pie atbildības ir saucamas juridiskās personas. Personas, kuras veic komercdarbību, bet nav juridiskās personas, par administratīvajiem pārkāpumiem atbild tāpat kā juridiskās personas.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments atzinis, ka saskaņā ar LAPK 14.[1] pantu juridiskās personas par administratīvajiem pārkāpumiem pie atbildības ir saucamas tikai īpaši paredzētos gadījumos. No šīs tiesību normas izriet, ka juridisku personu var saukt pie administratīvās atbildības tikai tādā gadījumā, ja tas tiešā tekstā paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā attiecīgā administratīvā pārkāpuma sastāvā. Ja tiesību norma tiešā tekstā nenosaka pie atbildības saucamo personu, tiesību normu piemērotājam pašam ir jānoskaidro pie administratīvās atbildības saucamā persona *(skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007. gada 2. februāra spriedumu lietā Nr. SKA-40/2007)*.

Tātad, ja konkrētajā gadījumā tika konstatēts, ka pieteicējs kā izīrētājs nebija izpildījis likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.[3] pantā noteikto pienākumu nodrošināt pamatpakalpojumu sniegšanu, bet šajā normā kā subjekts nav minēta juridiskā persona, tad pie atbildības ir saucama fiziska persona, kas šo juridisko personu pārstāv (juridiskās personas amatpersona). Atbilstoši LAPK 14. pantam amatpersonas ir saucamas pie administratīvās atbildības par administratīvajiem pārkāpumiem, kas saistīti ar pastāvošo noteikumu neievērošanu pārvaldes kārtības, valsts un sabiedriskās kārtības, vides un iedzīvotāju veselības aizsardzības sfērā, kā arī ar citu noteikumu neievērošanu, kuru izpildes nodrošināšana ietilpst viņu dienesta pienākumos.

Ievērojot iepriekš norādīto, tiesa secina, ka SIA „Marcos Fin Let" kā juridiska persona nebija atzīstama par LAPK 150.[3] panta administratīvā pārkāpuma subjektu 2008. gada 22. janvārī, t.i., datumā, kad tika noformēts Protokols par konstatēto pārkāpumu.

Izskatāmajā gadījumā pieteicēja pārkāpums Protokolā fiksēts 2008. gada 22. janvārī, t.i., vienu dienu pirms stājās spēkā 2007. gada 20. decembra likuma „Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā" normas, kas paredzēja juridiskās personas atbildību pēc LAPK 150.[3] panta.

[12] Ņemot vērā, ka SIA „Marcos Fin Let" 2008. gada 22. janvārī nav bijis LAPK 150.[3] pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma subjekts, tad Lēmums ir atceļams un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama saskaņā ar LAPK 239. panta 1. punktu, jo notikumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Šādi secinājumi attiecībā uz pieteicēja kā juridiskās personas atbildību tika izdarīti 2009. gada 19. novembra Administratīvās apgabaltiesas spriedumā administratīvajā lietā Nr. A42442306, kurā piedalījās tie paši administratīvā procesa

dalībnieki un kurā pieteicējs tika saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 150.^{2} panta pārkāpumu, kas tika fiksēts 2006. gada 3. maijā, t.i., līdz stājās spēkā 2007. gada 20. decembra likums „Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā".

Pastāvot vienādiem faktiskajiem un tiesiskajiem lietas apstākļiem, tiesa pieņem vienādus lēmumus.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239. panta 1. punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Marcos Fin Let" pieteikumu.

Atcelt Rīgas domes Administratīvās komisijas 2008. gada 12. februāra lēmumu Nr. D57 5-1 un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā par sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Marcos Fin Let" [reģistrācijas numurs 40003536485] saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 150.^{3} panta [protokols ZV Nr. 007100] un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese I. Kaļiņina